An enī req̄raꝛ executoris pñtia

a ¶Executorē. Licet petitio ⁊ collatio de qb⁹ h̄ loq̄ꝛ requirāt executoris pñtiam: cum al's de acceptatiōe nō apparet: acceptatio tñ ſine p̄ſentia executoris fieri poteſt: dūmodo de illa fides fieri poſſit: vt no. e. ti. q2 cunctis ad fi. li. vj. qđ etiā ibi placet Inno. ⁊ Hoſtiē. Archidia. ⁊ Guil. ī Spe. de actio. et peti. §. penul. ꝟ. Item no. ad fi. licet Cōpoſt. videꝛ velle contrarium. de reſcrip. capitulū. in glo. magna circa fi. ꝟ. quid ſi lr̄e.

b ¶Aut. no. alternatiuā. ſufficit ꝙ alterꝫ.

c ¶Preſenti. Idē in ꝓcuratore habente ad h̄ ſpeciale mandatum. qđ ꝓbat ſtilus curie quēꝫ p̄miſi: ⁊ ſcripſi de p̄ben. accedens. ad hoc finis huius. c. ibi vel per alium: ſicut ⁊ electio ꝑ ꝓcuratorem fieri poteſt. de elec. quia propter. ⁊. c. penul. ⁊ matrimonium contrahi. de procura. c. fi. lib. vj. facit etiam. e. li. de regu. iur. poteſt quis. ⁊. ff. de ꝓcu. ſi is qui ſtichum. ⁊. ff. de lega. j. ſi ſit. §. ſi quis ita. nō ob. ff. de verbo. obli. l. vlti. in p̄n. et l. ſi ſtipulatus fuerim in prin. que non loquūtur in procuratore.

Que poſſint expediri per procuratorem

poterat petendo ſibi per ſuū ^a ^b executorem conferri: aut re ^c cipiendo ſibi preſenti collatum ipſum ex hoc acceptare: ⁊ collationem taliter ſibi fa ^d ctam valere cenſem⁹. ¶Ceterum vt tā diuturnis vacationibus ꝙ fraudibus et litibus occurratur predicte vacationis noticiam impetrantem interpretamur habere: ^e ^f ex quo ipſa vacatio in loco vel eccleſia huiuſmodi beneficij ^g publice nota erit: imputet quidem ſibi: et hoc caſu quo de ipſius commodo agitur: id ^h quod per ſe vel per alium ſcire potuerit ignorauit.

De rebus eccleſie non alienandis. Clemens quintus in concilio Vienenſi. Religioſus qui concedit alicui ad vitam vel certum tempus iura redditus: vel poſſeſſiones: administrationes cui preeſt ſuſpēſus ē ab officio niſi duo concurrant: nec valet conceſſio: duos caſus excipit. hoc dicit Johannes Andree.

d ¶Ceterum. Equiſſima ⁊ expediens fuit etiam hec prouiſio. e ¶Loco. Si locus vbi ſita eſt eccleſia careret habitatoribus: ſatis videreꝛ ponderāda noticia loci vicinioris. facit. ſ̄. ea. cōpil. ꝺ fo. cōpe. ꝙuiſ de elec. vbi periculum. § porro. li. vj.

Quid ſi locus caret habitatorib⁹

f ¶Vel eccleſia. No. per alternatiuam ꝙ ſatis eſt ꝙ ī eccleſia ſit publica: licet ī loco vel oppido ſit occulta.

g ¶Nota erit. Forte quo ad hunc caſum inductus ē rigor iſte: ꝙ menſis currat etiam ei qui non fuit in culpa: vt q2 tm̄ diſtabat a loco beneficij ꝙ poſt factā gratiam cū tūc vacaret: vel paulopoſt vacaſſet infra menſem id ſcire non potuit: vel procuratorem habebat ī loco: ſed mortu⁹ eſt. vel his ſimile. ꝑ hoc tñ ꝙ in hoc caſu ſpecialiter ſtatuiꝛ: vt ꝓbat littera que ſequiꝛ in h̄ caſu. ⁊ qđ p̄cedit ibi p̄dicte vacatiōis: non recedo ab eo. qđ no. de p̄ben. ſi clericus. li. vj. hic enim datus eſt menſis in litteris qui currit a tempore noticie. Determinat ergo quādo dicaꝛ habere noticiā in hoc caſu. ibi ꝟo puniꝛ tur ſimpliciter negligentia. ⁊ ſic ſe nō tangūt. Et ideꝫ dico de his que notaui de reſcrip. capitulū ſuper glo. et ita dico etiā qđ h̄ dicitur locum non habere in caſu decreta. ſi pluribus. de preben. lib. vj. Vnde ſi papa contulit proprio motu prebendam ſi qua vacabat in eccleſia. ⁊ due equales vacabant noticia vacationis poſtꝙ currunt decem dies prouiſo ad eligendum non reciperetur per hunc modum: quia ibi forſan tempore quo fiebat gratia vel prius erat noticia vacationis: de qua h̄ dicitur: ꝙ forſan impoſſibile eſſet ſcire prouiſum infra decem dies. ⁊ ſic in totum ſibi periret priuilegium optandi qui non fuit in culpa. ⁊ idem dico de extrauagā. Johan. que incipit: Suſceptū. circa medium: ſed dato ꝙ hic ſubſit impoſſibilitas: vel deſit culpa: durat tamen circa talia beneficia p̄uilegium acceptandi. facilius ergo procedit hic iſte rigor: vt in princi. dixi. et tamen ex littera ſequenti videꝛ colligi ꝙ vbi ita deficit culpa ꝙ nec per ſe nec per alium ſcire potuiſſet: non eſt locus huic rigori.

h ¶Scire potuerit. Imputatur ergo illi q̄ ſcire potuit inquirendo. ſic etiam imputaꝛ illi qui ſcire potuit peritiores conſulendo. ff. de bo. poſſeſ. l. in bonorū. vnde dicitur ꝙ vigilantibus ⁊c̄. ff. de his que in frau. credi. pupillus.

Monaſteri/ ca. I

Monaſteriorum et aliarum administrationē regularium diſpendijs occurrere cupientes: ^i ^k perpetuo prohibemus edi ^l cto: ne quis religioſus monaſterio prioratui eccleſie ſeu ^m administrationi cuius pre ^n ſidens iura: redditus: aut ^o ^p poſſeſſiones eiuſdem alicui ^q ad vitam eius ſeu aliud cer ^r tum tempus pecunia etiam ^s inde recepta: quouis modo ^t concedat: niſi neceſſitas aut ^v vtilitas monaſterij: priora tus eccleſie aut administrationis huiuſmodi hoc expoſcat conuentus ſui: aut ſi cō/

Monaſteriorꝫ. ¶Tria facit. Primo prohibet Diui. Scđo ibi: Si q̄s. punit ⁊ decernit. Tertio excipit ibi: Dex Jo an. i ¶Perpetuo. i. generali vel perpetuo duraturo. de elec. vt circa. et c. ꝑpetuo. li. vj. k ¶Prohibem⁹. Saltē q̄ ad penā fateri oportet ꝙ ē iuriꝫ noui editoria. l ¶Religioſus. Seculares ꝙ clericos nō cōp̄hēdit hec ꝯſtitutio: ſed ſi tales cōceſſiones faciunt: dic vt legiꝛ ⁊ no. xvj. q. j. poſſeſſiones. de his que fi. a prela. continebaꝛ. ſi al's alienant locus eſt canoni. xij. q. ij. monemus. eo. ti. ſi quis ſi locant: dic vt no. ne prelati vices ſuas. c. finali.

m ¶Cuius. i. ſiue ꝑpetue ſiue tꝑali. maxime enī ꝓpter obediētiarios q̄ faciebāt hos ꝯtus reuocari timentes ad clauſtrū emanauit hec ꝯſtitutio. et dato ꝙ non ſint obedientiarij facilius remouenꝛ a ſuis adminiſtrationibus. de accu. q̄liter. ij. in fi. de ſimo. licet. ⁊. c. ꝑ tuas. nō aūt puto eam locū h̄re in religioſo qui p̄eſt eccleſie ſeculari: ⁊ q̄ſi clericus ſecularis. ⁊ h̄ probet p̄ncipium.

n ¶Redditus. Differūt a fructibus: vt patebit in fi.

o ¶Poſſeſſiōes. Certas vl' oēs. p ¶Alicui. Priuato vl' collegio. q ¶Ei⁹. Recipiētiꝫ vl' ꝯcedētis. ⁊ talis ꝯceſſio đr ꝑpetua. ff. ꝓ ſocio. l. j. ⁊ no. x. q. ij. perpetua.

r ¶Pecunia. An dans hanc pecuniam repetat. vide qđ no. ⁊ dixi. e. ti. ad audientiā. s ¶Quouis modo. Ab hac generalitate excipit duos modos in fine. c.

t ¶Aut. Sufficit alterum: ſic alibi equiparantur hec duo: de eta. ⁊ quali. queris. de preben. expoſuiſti. et ī diſpenſationib⁹. j. q. vij. tali. ⁊ facit. e. ti. dudum. li. vj.

v ¶Vtilitas. de ſyndi. c. vno.

a conuentum non habeat: pꝛe/ b lati pꝛopꝛij aſſenſu ad hoc ni/ c hilominus accedẽte. ¶ Si quis autem contra hoc fece/ d e rit penam ſuſpẽſionis ab of/ ficio eoipſo incurrat: nec ex conceſſione ipſius recipienti f ius aliqđ acquirat. ¶ Vex g p̄miſſa ad locatiões vel etiaꝫ h redditũ aut fructuum vẽdi i tiones ad tp̃s modicũ facien das declaramꝰ vllatenus nõ extendi. ¶ Idem.

Epiſcopus vnire poteſt ec/ cleſiam alteri vel loco religi/ oſo donare etiam non voca to rectore vel defenſoꝛe. hoc dicit. Johannes. an. ca. II

k S I vna eccleſia alter ec/ l cl'ie ſeu dignitati alicui m n vel p̄bẽde p epm̃ ſuo conſen/ o p tiente capitulo vniatur: aut q religioſo loco donetur: ex eo r s ꝙ rectoꝛ ipiꝰ ad hoc vocatꝰ:

a ¶ Non habeat. Innuit ꝙ ſi habet cõuentũ nõ requi ritur conſenſus p̄lati: hoc veꝝ ẽ quo ad euadendã huiꝰ cõſtitutionis penã: ſed al's ad validãdũ cõtractũ ppe/ tuũ reqrit' oĩs ſolennitas alienatõis: e. ti. dudũ. lib. vj. et ꝯſenſus epi. xij. q. ij. abbatibus. et. c. ſequẽ. et. c. placu it. ⁊. xvij. q. iiij. in venditionibus.

b ¶ Pꝛopꝛij. De epõ videt' in/ telligendũ in nõ exẽptis per iura allegata in fine p̃xi. glo. in exem/ ptis de papa: de p̃uile. auc̃te. §. j. li. vj. forſitan intẽ dit iſte textus ap pꝛobare qđ reci/ tabat Innoc. de tráſac. ſtatuimꝰ. vbi dicit quoſdaꝫ dicere ꝙ abbates qui hñt eccleſias ad ſe ptinẽtes pleno iure poſſint in illaꝝ alienationibꝰ auctoritatẽ p̄ſtare: et facit. ĩ. de ſta. mo. attendẽtes. poſt p̃n. ⁊ qđ no. i auc̃. de alie. et emphi. ⁊c̃. in p̃n. coll'. ix. ⁊ h̃ cõiter ſeruat': qđ videt' fieri poſſe ex quo habẽt epiſco/ palem iuriſdictionẽ vel quaſi: ad h̃ de p̃uile. abbates. in fi. lib. vj. vnde dicebat ipſe Innocentius de pꝛiuile. cũ et plantare. §. in eccleſijs. ⁊ placet ibi Hoſti. ꝙ pꝛe/ ſbyteri nõ poterant alienare nec maximas cauſas age re ſine conſenſu patronoꝛum exemptoꝛum: quia tales exempti vices epiſcopoꝝ gerũt. Argu. xij. q. ij. ſi qua. et c. placuit. de vo. magne. §. cuꝫ igitur. cum ꝯcoꝛ. Jo. an.

c ¶ Nihilominus. i. non eo minus ꝙ ſubſit neceſſitas vel vtilitas in contractu. d ¶ Penam. Que de ſui natura perpetua eſt: ex quo tempus non adijcitur: de hoc ꝯſti. ex litteris. ſed quis abſoluet? vide quod dixi de ſolu. c. ij. in fi. ⁊ quod dicam. ĩ. de here. c. j. circa fineꝫ.

e ¶ Officio. Vide qđ dixi. s̃. eo. ver. ĩ. de deci. c. j.

f ¶ Acquiratur. Si. eo. ti. hoc conſultiſſimo. lib. vj / vbi contractus non valet: et punitur faciens.

g ¶ Locationes. pꝛohibitus alienare obligare vel ven dere poteſt locare: et quod plus eſt conductoꝛem credi/ toꝛibus delegare. ff. de lega. ij. l. penulti. §. inſtituto. ad id. ff. loca. non ſolet. pꝛelati ergo locãt: nec per ſtatutũ epiſcopi poſſint aſtringi vt locent certis perſonis: de lo ca. c. ij. qđ auteꝫ dixi ꝙ locare non eſt alienare: illud ve rum eſt ſi fiat ad modicum tempus vt hic: et ſic nõ ob/ ſtat. eo. titu. nulli. vt ibi dixi: licet Accur. in pꝛedicto. §. inſtituto in fine: dicat ꝙ pꝛohibitus alienare locet in centum vl' mille annos: ſed non appꝛobatur: ⁊ Dynus ibi contra. ſi autem pꝛelatus locans ad modicum tem pus infra tempus moꝛitur: quid iuris. no. ne pꝛela. vi/ ces ſuas. c. fi. h ¶ Fructuum. Concoꝛ. de elec. gene/ rali in fi. li. vj. et quomodo plus eſt in reddituꝗ̃ in fru ctu ibi no. in glo. penulti.

i ¶ Ad tempus modicum. Determinat tam verbuꝫ lo/ cationes ꝗ̃ verbum venditiones: vt ſit ſenſus ꝙ lo/ catio ad modicum tempus: et venditio fructuũ ad mo dicum tempus nõ includatur in pꝛohibitione. ſed dubi tatur quod dicatur modicum tempus? glo. ff. de ſupfi. l. j. §. ꝙ ait. dicit id relinquendũ iudicis arbitrio: alle. ff. de iure delib. l. j. in fi. ff. de effrac. l. j. §. j. ⁊ facit de of fi. deleg. de cauſis: de accu. inq̃ſitiõis. j. reſpon. ⁊ qđ no. de loca. potuit. ⁊ qđ no. s̃. eo. h̃ cõſultiſſimo. li. vj. et vi/ det' h̃ equũ ꝓpter varias cõditiones regionũ. Idẽ te/ nuit olim in. l. fi. ff. ſi ager vectiga. ſed poſtea in addi. videt' appꝛobaſſe ꝙ modicũ tp̃us dicat' infra decenni/ um. C. de pꝛeſcrip. lon. temp. l. fi. ff. q̃ et a qui. ma. ſi cum fideicõmiſſo. §. ariſto. ponit etiã opinionẽ q̃ hꝫ ꝙ modi cum tempus dicatur triginta dierũ. ff. de iti. actuq́ꝫ pri uato. l. j. §. j. alij bienniũ. ff. loca. ⁊ condu. cum dñi. inſti. de libe. ob/ la. in fi. Alij quin quennium: facit qđ no. Jo. de con iu. ſer. licet. et qđ no. Hoſtiẽ. vt ec/ cle. bene. c. vno. in fi. Alij ſeptẽniũ ne pꝛela. vi. ſu. c. fina. de diuerſis ſpatijs tempoꝛũ põt argui p ea q̃ ſcripſi de fideiuſ. c. fi. de cle. cõiug. Jo. an. in. iiij. q.

S I vna. ¶ Se ſummat duo dicens: et quas opi/ niones determinat. ĩ. dicã: ſed p̃ncipalit' q̃ no. In no. ⁊ Hoſt. vt ec. bñ. c. vno in fi. k ¶ Alteri eccl'e. x. q iij. vnio. et ſi ſit alteriꝰ diocesis p vnionẽ non p̄iudicat dioceſano: de reli. do. c. ij. et ſcripſi de p̃uil'. paſtoꝛalis.

l ¶ Dignitati. de p̄bẽ. extirpãde. §. q̃ vero. m ¶ Pꝛe bẽde vt in p̃di. §. q̃ vo. ⁊ eo. ti. expoſuiſti. ⁊ intellige p p̃ di. decre. etiã de p̄benda cathedral' eccl'e. non ob. ĩ. pxi. rñ. vt ibi dicã. n ¶ Epiſcopũ. De exceſ. p̄la. ſicut vni/ re. vbi no. Inn. et Abb. poſt eũ: ꝙ licet ad abbates ſpe ctent eccleſie pleno iure: tñ illas vnire nõ poſſunt: vel vnã alteri ſbijcere: cũ h̃ ſit ep̃ale: p p̃di. decr. alle. etiã ꝺ cõſue. cũ dilectus. facit qđ dicã. ĩ. c. pxi. ⁊. ĩ. ꝺ ſta. mo. ne in agro. §. ad hoc. vbi dicam an hoc p̄ſcribere poſſint.

o ¶ Cõſentiẽte. Nõ eſt iſte caſus in quo ſufficiat conſi liũ: et h̃ repꝛobat qđ no. Hoſt. de his q̃ fi. a p̄la. nouit vbi dicit epm̃ ſine capitulo poſſe donare eccl'iam loco egenti ad ſuſtentationẽ miniſtroꝝ: alle. de dona. conſul tatiõibus. Itẽ q: facit qđ dꝫ ꝓuidẽdo egentibꝰ: ⁊ i hoc officiũ ſuũ exercet. xij. q. j. p̃cipimꝰ. ⁊. c. ſeq. x. q. j. regen/ da. ⁊. c. ſe. xciij. di. diaconi. ergo non eſt locus cõtradi/ ctioni: ꝺ pꝛeben. extirpãde. j. ⁊. ij. rñ. dicebat tñ ꝙ tutiꝰ erat cõſiliũ canonicoꝝ reqrere: ſed ꝓut vides hic reqri/ tur ꝯſenſus: ⁊ ſm h̃ itellige p̃di. decre. ſicut vnire. i pri. ⁊ de p̃uil'. tuarũ. in p̃n. no. etiã ipſe Hoſt. eo. ti. ea noſci tur. ꝙ de ꝯſuetudine p̄ſcripta põt epo competere: vt ſine ꝯſenſu capl'i poſſit ꝯferre eccl'iaꝫ alteri eccl'ie ad edifica tionẽ et ꝯ̃ria. e. ti. tua. ⁊. c. paſtoꝛal'. de dona. paſtoꝛalis. intelligit de iure cõi: et cũ ep̃us circa hoc indulgẽtiã vl' p̄ſcriptionẽ nõ habet: tñ ꝯſiliũ p̄ſcribi nõ põt ſm eum: ſecus etiã dixit de volũtaria cõceſſione: q̃ ſine cauſa fie/ ret eccleſie habẽri ꝯgruã ſuſtẽtationẽ: ar. j. q. ij. paſtoꝛ. vel que fieret laico: ſꝫ nõ puto h̃ p̄ſcriptibile: ꝙ etiã in caſu licito alienet p̄latus ſine ꝯſenſu capli: vt ſcripſi de dona. paſtoꝛalis in fi. et facit finem huius capituli.

p ¶ Vniat'. De vnione ſatis no. ne ſe. va. c. j. xvj. q. j. ⁊ tpis. q ¶ Donet'. Hic iũge lr̃aꝫ. ĩ. nequaꝗ̃ id poterit ipugñri: ⁊ fa. ꝙ metꝰ cã cũ dilectꝰ. et qđ ibi no. r ¶ Re ctoꝛ. de rectoꝛe eccl'ie nõ ꝺ p̄lato cui ſubeſt eccl'ia loqtur cuius cõſenſu requiri videt'. ĩ. de ſta. mo. c. j. §. ad hoc.

s ¶ Vocatus. nõ exigit: qđ eſt. ĩ. et rõ huius ſumitur de dona. cõſultatiõibus. fit eni talis vnio vel donatio ſi ne p̄iudicio rectoꝛis vt ibi: Dicebat ẽ Inn. in decre. vt noſtrũ. ꝙ dignitas inſtituta diminui non poterat irre/

quiſito illo cuius erat ſine cauſe cognitōe.no.tñ Hoſt. de exceſ.p̄la.ſicut vnire.ꝙ ep̄us eccleſias vnire nō poterat ſine collaudatione vel cōſenſu ambarū eccl'iaꝝ:alle.c.ti.c.j.ꝛ de his que fi.a p̄la.c.j.ꝛ i h̄ dicebat cū a papa differre:vt ibi ſcripſi:qđ hic reprobat̄. a Vacabat. approbat qđ no. Innocē.ꝛ Hoſtien. vt ecc. bene. vt noſtrū. in fi.vbi tenēt eccleſiā vacātē vniri et donari poſſe:ſicut dignitas vacans ſupprimi poſſet:de conſti. cum acceſſiſſent: cōtra ne.ſe.va.c. j.vbi ſe. va. non diſſoluitur vnio. eque igit̄ videretur ꝙ tunc fieri

a b vel ſi vacabat defenſor ei ſuper hoc datus non extitit:nequaq̄ȝ id poterit impugnari. c Quod ſi epiſcop⁹ fuit etiā capituli accedente conſenſu d menſe ſue: vel ipſi capitulo e aliquaȝ duxerit eccleſiā vni g endam h hoc irritum eſſe decernimus et inane contraria i quauis conſuetudine nō obſtante.

De rerū ꝑmutatione.

Clemens quintus in concilio Vienenſi.

Collatio de beneficiis cauſa ꝑmutatiōis vacātibus facta aliis q̄ȝ ꝑmutātib⁹ nō tenet. h.d. Jo.an.ca.I

k l NE cōceſſione iuris vtentib⁹ preſertim circa ſpūalia illu/

nō poſſet. Solu.illud in epiſcopalibus ſedibus vel ibi papa principalius nouit ſecunda ratione.ſ.notari poſſet de ſubita mutatione:et ꝙ ordinationē prius factam feciſſet contemplatione perſone tunc viuentis nunc defuncte:alias etiam vnionē epiſcopatuū facit mortuo altero epiſcopo:vt.xvj.q.j.et ↄ̄ſis. b Defenſor. Videbatur contrariū:quia ſi res eccleſie vacantis ex cauſa dignitati donet̄:oportet defenſorē dari:vt eo.ti. dudum.li.vj.eſt ergo hoc de caſibus in quibus minus ꝓhibetur vbi maius permittit̄:pōt enim eccleſia vacās dari ſine defenſore:vt hic:ſed poſſeſſio vel res eccl'ie nō vt ibi:Et eſt ſi.de elect.nemo deinceps.lib.vj.et quod no.de conſue.cum dilectus in.iiij.glo.de tranſac.c.vlt. in glo.penul.dicebat Innoc.de elec. ſignificaſti: vt ibi ſcripſi ſuper glo.ij.ꝙ epiſcopus et capitulum poterāt aliquid ſtatuere ſuper beneficio vacante:et elect⁹ illud ſeruare tenebatur:alle.de ere.vt noſtrum. quod intelligit ibi Hoſtien.ex cauſa et ad tempus.ſed ꝑpetuū preiudicium non poſſent inferre dignitati vel rectorie ipſa ſic manente:licet illam poſſent totum tollere:de conſti. cum acceſſiſſent.vel religioſo loco conferre:de bona.cōſultationibus.et.c.paſtoralis.et ad id quod dicitur qui poteſt totum poteſt ꝛ partem.de offi.delega. paſtoralis in princi.ff.de rei vendi.que de tota. Reſpōdit Hoſtien.ꝙ in totum conferri permittitur.vt diuinus cultus augeatur:de conſti.ex parte.et vt pauperes ſuſtententur:de preben.expoſuiſti. Permittitur etiam tolli: quia ſupflua vel onerosa :argu.lxviij.diſt.corepiſcopi. diminutio vel detractio denegatur:vt eccleſiaſtica beneficia in ſua integritate permaneant:niſi ex cauſa magna:remittit ad decre.dudum.eo.ti.de preben.maioribus.ꝛ.c.vacante ex his patet ꝙ ſepe.quod min⁹ videt̄ eſt maius i reſpectu quo ius plus illi reſiſtit ex cauſa. c Quod ſi epiſcop⁹. Quod hic dicit̄ probabat̄ olim per.c.queſti.xvj.q.iiij.et approbat quod no.ibi Johā. in.§.pre.et quod no.de dona.paſtoralis.ꝛ reprobat qđ no.Inno.in dicto.c.vt noſtrum.vt eccle.bene.vbi tenebat ꝙ auctoritate capituli ſui epiſcopus poterat eccleſiam in ſuos vſus conuertere.

b Menſe ſue. Vt dicebat Jo.in glo.prius alle.epiſcopus non poteſt auctorizare in facto ꝓprio ſicut nec econmus.x.q.ij.hec vſus in fi.nec tutor.ff.de auc.tu.l. j.ꝛ.l.pupillus.nec p̄latus.de inſti.c.fi.et idē de capitulo vt ſtatim ſequit̄:qđ etiā tenebat Guil.i Spe.de his que fi.a prela.in fi.ꝛ facit qđ dixi poſt Inno. de cenſi. ꝓhibemus.ſup glo.ij.et no.q2 ſi nō valet vnio cū alter ſolus.ſ.ep̄us vel capl'm auctorizat in facto ꝓprio forte nō valeret cū auctorizaret vterq3:vt ſi cōiter mēſe epiſcopi et capituli per eos vnit̄ eccleſia:facit aūt hec lr̄a ad id qđ no. Hoſti.in ſumma.đ deci.§.ꝛ vtrū.ver.xij. in fi.vbi tenet ꝙ ꝛ laic⁹ habēs deci mā ꝑ antiquū feudū ab alia eccl'ia nō p̄t illā donare ep̄o ne ip̄e ep̄us auctorizet in facto ꝓprio. Puto tamē ꝙ bene poſſet illā donare capitulo ep̄ali auctoritate ep̄i:ꝛ eſt rō:q2 cuȝ in caſu illo ſufficiat auctoritas ep̄i ſiue capitulo:vt i decre.cū ap̄lica. de his que fiunt a p̄la.nō pōt dici ꝙ capitulū eo caſu auctorizet in facto ꝓprio:ſed in vnione vel in datione eccl'ie :ſec⁹ cum ibi cōſenſus capituli ſit neceſſarius:de his q̄ fiunt a prela.tua.de dona.paſtoralis. Item facit pro et cōtra.ad id qđ ipſe Hoſtiē. no.de conſti.cū acceſſiſſent.vbi tenet ꝙ dignitas nō cōfirmata per papam de eccleſia cathedrali tolli poteſt per ipſius capitulum ex iuſta cauſa et epiſcopo auctorizante:ſi bona epiſcopi ꝛ capituli ſint diuiſa.ſi vero eſſent cōmunia nōne auctorizaret in facto ſuo? ſed dicit tunc recurrendū ad archiepiſcopum vel ad papam de iurepatro.nullus videtur ꝙ cum iſte nō ſit de caſibus archiepiſcopo reſeruatis:qui no.de offi.ordi. paſtoralis.ꝙ eo caſu ꝛ iſto de quo tex.loquit̄ ad papam ſit neceſſe recurrendum. e Ipſi.ſuo ſcilicet.

f Capitulorum.Cū capella curata donatur capitulo q̄s habeat eius curā?vide qđ ſcripſi poſt Hoſt.de prebē. expoſuiſti.ſup glo.iij.et eo.ti.cum nō ignores. in prin. ꝛ no.q2 ſingulari p̄bende etiam maiores eccleſie poteſt vniri eccleſia per ep̄m et capitulū:vt.ſ̄.ꝓxi.rñ.capitulo vero nō:vt hic.et ratio ſumit̄.xij.q.ij.q̄ manumittit̄. cū ſuis cōcor.q2 capitulum nō auctorizat in facto proprio:cum ſingulari p̄bende capituli vnitur eccleſia. g Eccleſiam. Declarari debuiſſet an ſit idem in donatione quā facit ep̄s capitulo ſuo de eo qđ ſpectat ad mēſam ſuā:qđ no. Hoſti.de his q̄ fi.a pre.nouit.ꝛ ponit caſum de ep̄o abūdante ꝛ capl'o egēte:et dicit ꝙ valet:inducit qđ.ſ̄.dixi i glo.nō eſt.dicit etiā qđ nō obſtat iuramētū de nō alienando cū nō ſit ꝓprie alienare qđ in dn̄io eccl'ie tenet̄.ff.de lega.ij.vnū ex familia.ꝛ.l.imperator.§.fi.ꝛ.l.ſe.dicit tñ ꝙ tuti⁹ eſſet ꝙ illud fieret ſupioris auc̄te:inſti.de au.tu.in fi. h Decernimus. Licet rō hui⁹ iuri ſit antiq̄:forte noluit cōp̄hēdere p̄terita:et eſt ſi.de poſtul.c.vno.li.vj.ſȝ ↄ̄ h̄ fac̄ lr̄a ſequens q̄ ↄſuetudinē danat:ↄſuetudo ꝟo notat tp̄s p̄cedēs: ḡ videt̄ p̄terita reſpicere. i Huius.ſ.etiam cuius ↄ̄rij vel initij ñ ſit memoria:dānat̄ ḡ hec ↄſuetudo ꝙ q̄s auctorizet in facto ꝓprio:alibi ꝙ q̄s ſit iudex appellationis a ſe interiecte.de cōſue.c.ij.lib.vj.

NE cōceſſione. Se ſūmat ponēs ius nouū ꝛ eq̄ſſimū ꝑmiſſa rōne decidēs caſū dubiū ibi ſi bñficia.et determiat decretale int̄ cetera.đ p̄bē.ꝛ.ſ̄.e.ti.cū vniuerſoꝝ. k Vtentibus. Per hanc lr̄am dico decre.hāc locū hr̄e vbi in fraudē expectantiū fieret ꝑmutatio:cū illi nō vtāt̄ ↄceſſiōe iuri:ſed ius fraudēt.eo.titu.c.vno.li.vj.de renunci.c.vlti.eo.lib. l Illudat̄. Cōcor.Cle.ſ̄.de renū.c.vno.ꝛ ibi cōcor.